

за да потвърди за винаги, сгодилъ 10 годишнѣтъ си дъщерѣ за 15 годишния Александровъ сынъ, Иванъ Шишмана, на когото свадбата подиръ нѣколко врѣме станѣла въ Едрене, при присѣтствието на двѣты Царскы фамиліи много тържественно. Подиръ това Александъръ си царувалъ мирно, само гдѣто ся посбивали сегысь-тогысь съ сѣрбскыя краль Душяна, и наскоро пакъ ся примирявали (1350 л. *), като что го обезпокоявало малко и кѣщното му безпокойствие.

II. А какво безпокойствие ималъ той въ кѣщи?

О. Жената му была много злонравна, та го обезпокоявала, нѣ най-послѣ ѣ оставилъ, като ѣ пратилъ съ сына си Страшимира въ Видинъ, да живѣе тамъ при него, когото поставилъ за управитель; а той тогава си оженилъ за еднѣ Еврейкѣ, кождо по-напрѣдъ погрѣс-тилъ, и родилъ съ неѣ още трима сынове: Ивана Шишмана, Асѣня и Добрича, на които майка имъ, за да имъ приготи още по-добрѣ наслѣдіето на прѣсто-ла, утровала най-голѣмыя Александровъ сынъ Михаила, който ѣ мразялъ много.

II. Ами други войны не е ли дѣржалъ Александъръ, колкото врѣме царувалъ?

О. По едно врѣме сынъ му Срашимиръ, подсто-ренъ отъ майкѣ си, начнѣлъ да му ся непокорява, да-же ся провъзгласилъ и за царъ; нѣ баща му, който го обычалъ много, нищо му нерѣкълъ, а още го измо-лилъ и отъ унгарскыя краль Лудвика, който го на-паднѣлъ съ войскѣтъ си въ Видинъ, защото му ся опи-ралъ, та го уловилъ и завелъ въ Унгаріѣ у градъ Гешлекъ, гдѣто го задрѣлъ въ тъмницѣ, а Баща му го поставилъ пакъ на положеніето му въ Видинъ, па ся обърнѣлъ тогава да прави и съ Турциты.

*) Въ тоя миръ Александъръ изгубилъ толко что то по усло-віята му Бѣлгарія плащала данъ на Сѣрбыты, и бѣлгарскый царъ ся смѣталъ като тѣхенъ вассалъ.